

Un fulger nu se locuiește

Gerra Orivera

verbul își contemplă armura

dedicată lui C. A.

dacă ar fi să te scriu cărnii mele consumiste

după ce ți-aș citi toate fiordurile

în care-mi ascunzi însingurările sulfurice

aș modula nervurile pietrei în filigran de veșnicie

să am pe ce-mi ciopli legile proprii

semn de carte intraductibil

pulsul

desparte sunetele valurilor (cu țărmurile aferente)

după culorile acceptării

și consistența traficului de influență din planșeta materiei

vertebrele se acordează să-și construiască arhitecturile simfonice

după ecouri

putere fluidă impregnează buricele degetelor

filele întorc pe toate fețele

universuri

artere

cuvintele fără pleoapă au togă de aur

scanarea cu inima a toate octavele

se face pe îndelete

după ce-ai băut zațul tuturor grăbirilor fără pupilă

cântăresc judicios strălucirile

(tot ce extrag din deversărilor vieții prin

trompa lui eustachio)

gâdele își ia tributul cuvenit oricum

sortez vibrații uzanțelor multicolore ale clipei fără

parti-pris-uri rasiale

cât necesarul pentru hrănirea zilnică

rația destinată exportului

taxa de graniță și alte câteva comisioane minore

epuizează aproape stocul alocat

periodic îmi dezbrac indecent toate furtunile solare din gânduri

să dau incandescență oglinzilor

chipurile își varsă

deșerturile

în centrul fiecărei atingeri

sub pragul tău voi aştepta cuminte să deschizi
noi zări în artere

pergamentul vieţii are anduranţă crescută
din călimara mea ies runele înălţării

mi-am băut lutul până la ultima pasăre măiastră

văzduhul cărnii
miroase a busuioc şi a tine